

Samenvatting uitspraak Klachtencommissie van 19 november 2021

De klacht richt zich op de beslissing van verweerders om klager verplichte zorg te verlenen door haar op te nemen in een accommodatie en het toedienen van medicatie, als bedoeld in artikel 8:9 Wvvgz.

- Klaagster verblijft binnen de instelling op grond van een zorgmachtiging.
- Het klachtonderdeel met betrekking tot de opname in de accommodatie is inhoudelijk ongegrond, maar formeel gegrond verklaard.
- Het klachtonderdeel met betrekking tot de gedwongen medicatie is ongegrond verklaard.

De klacht

De klacht betreft de beslissing tot het toepassen van verplichte zorg door:

- De verplichte opname in de accommodatie sinds 14 oktober 2021.
- De gedwongen medicatie.

Beoordeling

De opname in de accommodatie

Dit klachtonderdeel betreft de beslissing tot opname in de accommodatie. Deze beslissing is genomen op grond van de zorgmachtiging van 13 september 2021 om verplichte zorg, waaronder opname in een accommodatie, te verlenen tot en met uiterlijk 13 maart 2022. De commissie stelt vast dat de opname bedoeld is om ernstig nadeel voor klaagster zelf en voor anderen, zoals buurtgenoten, af te wenden (artikel 3:4, onder b van de Wvvgz). Beklaagden hebben ter zitting en in het verweerschrift onderbouwd waaruit de overlast en risico's bestonden. Dit wordt onderschreven in de medische verklaring. De commissie ziet voldoende onderbouwing dat sprake was van ernstig nadeel.

Om het ernstig nadeel af te wenden is besloten dat een opname noodzakelijk was. De commissie kan de inhoudelijke overwegingen om over te gaan tot een opname volgen. Uit het dossier blijkt dat de gedragingen van klaagster in toenemende mate leidde tot overlast/ernstig nadeel voor de buurtbewoners. De geboden ambulante hulp en ondersteuning waren blijkbaar onvoldoende effectief om dit nadeel af te wenden. Klaagster verzette zich tegen een vrijwillige opname en weigerde haar medicatie vrijwillig in te nemen.

Daarmee komt de commissie tot het oordeel dat de verplichte opname subsidiair, proportioneel en doelmatig is. Bovendien is voldoende aannemelijk dat deze gedragingen voortkomen uit klaagsters psychische stoornis. Daarmee is voldaan aan de eisen uit artikel 3:3 van de Wvvgz: de verplichte zorg, namelijk de opname in de accommodatie, kon als uiterste middel worden verleend. In zoverre is de klacht *inhoudelijk ongegrond* en kan de beslissing in stand blijven.

Artikel 8:9 van de Wvvgz bevat enkele procedurele voorschriften die door de zorgverantwoordelijke en de geneesheer-directeur (GD) in acht moeten worden genomen bij de totstandkoming van een beslissing om verplichte zorg te verlenen. Vaststaat dat verplichte zorg op 14 oktober 2021 is gestart. Beklaagde heeft ter zitting erkent dat de beslissing om klager op te nemen niet is uitgereikt aan klaagster, wat inhoudt dat beklagde een wezenlijk vormvoorschrift heeft geschonden (artikel 8:9, lid

3 Wvggz). Bovendien is niet gebleken dat klaagsters advocaat geïnformeerd is door beklagde. Dat dit nagelaten lijkt te zijn, betekent dat ook dit voorschrift uit artikel 8:9, lid 3 geschonden is.

De schending van deze wezenlijk vormvoorschriften brengt met zich mee dat de klachtencommissie de klacht *formeel gegrond* verklaart. Dit vormverzuim maakt niet dat de opname in de accommodatie onrechtmatig was, deze is toegepast op basis van de geldende zorgmachtiging van 13 september 2021. De klachtencommissie draagt beklagde echter wel op om, bij wijze van herstel van deze procedurele fout, per omgaand een schriftelijk besluit ex art. 8:9 Wvggz te nemen, waarin deze vorm van verplichte zorg wel is vermeld (art. 10:6 lid 4 en 5 Wvggz) en een afschrift te zenden aan haar advocaat.

De gedwongen medicatie

De commissie constateert op basis van de stukken dat het verlenen van de verplichte zorg gebaseerd is op de geldende zorgmachtiging van 13 september 2021. Daarnaast is door beklagde voldaan aan de vereisten van artikel 8:9 Wvggz. Klaagster is tijdig op de hoogte gesteld van het voornemen gedwongen medicatie te gaan toedienen.

Ten slotte is de commissie van oordeel dat is voldaan aan de vereisten van proportionaliteit, subsidiariteit, veiligheid en doelmatigheid. Er zijn geen mogelijkheden tot behandeling van klaagster op basis van vrijwilligheid. Het ontbreken van ziekte inzicht bij klaagster is een complicerende factor bij de behandeling. Er zijn ook geen minder bezwarende of minder ingrijpende alternatieven voorhanden, op basis waarvan aan klaagster een behandeling kan worden geboden. Klaagster is bekend met deze medicatie, het heeft haar in het verleden goed geholpen. Klaagster is zelfs een tijd onder controle van de huisarts geweest.

De commissie verklaart dit klachtonderdeel dan ook *ongegrond*.

Beslissing

- De commissie acht op grond van bovenstaande overwegingen dat klachtonderdeel 1 (de opname in de accommodatie) inhoudelijk ongegrond en formeel gegrond is, klachtonderdeel 2 (de gedwongen medicatie) is ongegrond.
- De ongegrond verklaring met betrekking tot klachtonderdeel 2 (de gedwongen medicatie) zijn klaagster en beklagden op 5 november 2021 telefonisch medegedeeld door het ambtelijk secretariaat van de klachtencommissie.